Küçük Fokun Deniz Feneri

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Fokun Deniz Feneri

Aysel Banu YAVUZAL

Geniş mavi bir denizin ortasındaki kayalık bir adada küçük bir fok yaşarmış. Yumuşak gümüş grisi tüyleri koyu benekliymiş, karnı açık krem rengiymiş ve kocaman yuvarlak kahverengi gözleri varmış. Her sabah soğuk, pırıltılı suda yüzer ve gümüş balıkların peşinden gidermiş. Keşfetmeyi çok severmiş ve dalgaların ötesindeki dünyayı hep merak edermiş.

Rüzgârlı bir gün, küçük fok, yosunlara dolanmış bir deniz papağanı bulmuş. Deniz papağanının siyah beyaz tüyleri, sarı çizgili parlak turuncu bir gagası ve komik turuncu ayakları varmış. 'Ah, teşekkür ederim!' demiş deniz papağanı, yosunları silkeleyerek. 'Ben Puff. Çok alçaktan uçuyordum ve takıldım.' Fok, bıyıklı bir gülümsemeyle gülümsemiş. 'Ben de Fok,' demiş. 'Arkadaş olalım.'

Fok ve Puff can ciğer arkadaş olmuşlar. Kayaların arasında saklambaç oynamışlar ve kıyı boyunca yarışmışlar. Puff yükseklere uçar, sonra Fok'u ıslatmak için aşağı dalarmış. Fok da suda takla atar ve Puff'u güldürürmüş. Birbirlerine hikâyeler anlatır ve en sevdikleri atıştırmalıkları paylaşırlarmış. Her gün bir maceraymış ve hep birlikte, iki arkadaşın olabileceği kadar mutluymuşlar.

Bir akşam tuhaf bir şey olmuş. Gökyüzü kararmış ve rüzgâr uğuldamaya başlamış. Fok ve Puff denize bakmışlar ve bir uçurumun üzerinde yüksek bir deniz feneri görmüşler. Ama deniz feneri karanlıkmış. Büyük lambası parlamıyormuş. 'Bu tuhaf,' demiş Puff. 'Bir deniz feneri her zaman parlamalı, özellikle hava kötüyken.' Fok başını sallamış. 'Gidip ne olduğunu görelim.'

Deniz fenerine koşmuşlar. Kapıda, gür beyaz sakallı, yuvarlak gözlüklü ve sarı yağmurluklu yaşlı bir bekçiyle karşılaşmışlar. 'Eyvah,' demiş bekçi. 'Deniz feneri büyüsünü kaybetti. Lamba yanmıyor ve büyük bir fırtına geliyor. Işık olmadan tekneler kayaları göremez.' Fok ve Puff birbirlerine bakmışlar. 'Biz yardım ederiz!' demişler birlikte.

Bekçi onları içeri alıp kıvrımlı bir merdivenden yukarı çıkarmış. Tepede büyük lambayı görmüşler. Soğuk ve karanlıkmış. 'Parlaması için parlak taşlara ihtiyacı var,' demiş bekçi. 'Ama bu taşlar sadece denizin derinliklerinde bulunur.' Fok'un gözleri parlamış. 'Ben dalabilirim!' demiş. 'İyi bir yüzücüyüm.' Puff kanatlarını çırpmış. 'Ben de uçup lambayı onarabilirim,' demiş.

Fok soğuk, derin suya dalmış. Aşağı, hep aşağı yüzmüş; dalgalanan yosunların ve meraklı balıkların yanından geçmiş. Parlak taşlar aramış. Sonunda kumlu dipte bir grup pürüzsüz, parlayan taş bulmuş. Yıldızlar gibi ışıldıyorlarmış. Yüzgeçleriyle taşıyabildiği kadarını toplamış ve heyecanla kalbi çarparak yüzeye geri yüzmüş.

Puff deniz fenerinin tepesinde beklemiş. 'Acele et!' diye seslenmiş. 'Rüzgâr güçleniyor!' Fok kayalara tırmanmış ve parlak taşları Puff'a uzatmış. Puff onları lambaya yerleştirmiş. Ama lamba hâlâ yanmamış. 'Onları tam doğru yere koymalıyız,' demiş Puff. 'İçeri girip düzenleyeceğim.' Lambanın içine sıkışmış ve çalışmaya başlamış.

Fok aşağıdan izlemiş. Rüzgâr uğuldamış ve dalgalar çarpmış. 'Onarabiliyor musun?' diye seslenmiş. 'Deniyorum!' diye bağırmış Puff. Taşları tek tek yerleştirmiş ama hiçbir şey olmamış. 'Belki daha fazla taş gerekir,' demiş Fok. 'Daha getireceğim!' Yorgun olsa da tekrar denize dalmış. Daha fazla parlak taş bulmuş ve olabildiğince hızlı yukarı çıkarmış.

Puff yeni taşları dikkatlice yerleştirmiş. Birden küçük bir kıvılcım belirmiş! Sonra bir titreşim, sonra bir parıltı. 'İşe yarıyor!' diye sevinmiş Puff. Lamba giderek daha parlak yanmaya başlamış. Fok sevinçle havlamış. İlk yağmur damlaları düşerken deniz fenerinin ışığı denize yayılmış. Fırtına gelmiş ama artık tekneler ışığı görebiliyor ve kayalardan uzaklaşabiliyormuş.

Bekçi ellerini çırpmış. 'Başardınız!' diye bağırmış. 'Deniz feneri yeniden parlıyor!' Fok ve Puff, uzaktaki teknelerin güvenle limana yöneldiğini izlemişler. Fırtına şiddetlenmiş ama ışık güçlü kalmış. 'İyi bir takımız,' demiş Fok. 'Evet,' diye onaylamış Puff. 'Arkadaşlar birlikte her şeyi yapabilir.' Soğuk yağmur yağarken bile içleri sıcacık ve gururluymuş.

Fırtına geçince gökyüzü açılmış ve yıldızlar çıkmış. Bekçi büyük bir ateş yakmış ve hep birlikte oturmuşlar. 'Siz ikiniz kahramansınız,' demiş bekçi. 'Tekneleri ve denizcileri kurtardınız.' Fok ve Puff gülümsemişler. 'Bunu tek başımıza yapamazdık,' demiş Fok. 'Doğru,' demiş Puff. 'Takım çalışması başardı.' Sıcak bir yemek paylaşmışlar ve birlikte gülmüşler.

Cesaretlerinin haberi adaya yayılmış. Ertesi sabah balıkçılar ve denizciler onları teşekkür etmeye gelmişler. Taze balıklar ve parlak deniz kabukları getirmişler. 'Yaşasın Fok ve Puff!' diye tezahürat yapmışlar. Küçük fok ve deniz papağanı utangaç ama mutlu hissetmişler. Bekçi onlara deniz camından yapılmış özel bir madalya vermiş. 'Buraya her zaman hoş geldiniz,' demiş. Ve yeni bir yuva bulduklarını bilmişler.

O günden sonra Fok ve Puff her gün bekçiye yardım etmişler. Lambayı temizlemişler ve parlak taşlar toplamışlar. Birlikte çalıştıklarında küçük canlıların bile büyük işler yapabileceğini öğrenmişler. Ve ne zaman bir fırtına gelse, deniz feneri parlak ve gerçek bir şekilde parlamış; denizdeki herkes için dostluğun ve takım çalışmasının sıcak bir işareti olmuş.

Bir akşam, güneş batarken Fok ve Puff kayaların üzerine oturmuş ve deniz fenerinin ışığını izlemişler. 'Başardık,' demiş Fok. 'Hem de nasıl,' demiş Puff. Birbirlerine bakıp gülümsemişler. Ne olursa olsun her zaman can ciğer arkadaş olacaklarını ve birbirlerine hep yardım edeceklerini bilmişler. Küçük fokun deniz feneri bir daha asla karanlık olmayacakmış.

Ve böylece, kayalık adada, küçük fok ve deniz papağanı mutlu mesut birlikte yaşamışlar. Oynamışlar, keşfetmişler ve tüm tekneler için deniz fenerini parlak tutmuşlar. Dostlukları fırtınadaki bir ışıkmış; arkadaşlar takım olarak çalıştığında her sorunu çözebileceklerinin bir hatırlatıcısıymış. İşte küçük fokun deniz fenerinin hikâyesi de buymuş.